

TW- Nytt

«Conservare – Illuminare – Inspirare»

«Bevare – Belyse – Inspirere»

KOMMUNIKASJONSBÆRER

FOR

ODD FELLOW LOGE

NR. 22 THOMAS WILDEY

JULENUMMER

NR. 4 – 2012

Liste over embedsmenn i perioden 2011 - 2013:

Storrepresentant

Erling Nordsjø

Eks Overmestere

Arnfin Evjen, Bjørn Schau, Oddvar L. Follestad, Svein Solberg, Bjørn Grødtlien, Svein Terje Hermansen, Knut Borgen, Jan Erik Arnesen, Ivar T. Schmidt, Erling Nordsjø, Dag Thorkildsen, Bjørn-Eirik Kirkeberg, Roar Mathiesen og Jørn Arild Mood.

Valgte embedsmenn 2011 - 2013:

Overmester	Knut Borgen
Undermester	Dag Torkildsen
Sekretær	Simen Levinsky
Skattmester	Inge Halfdan Frid
Kasserer	Steinar Lyngroth

Utnevnte embedsmenn 2011 – 2013:

Ceremonimester	Arvid Heier Larsen
Kapellan	Henrik Norland
Inspektør	Ragnar Nybro
Indre Vakt	Erling Berg
Ytre Vakt	Per Rundfors
Arkivar	Thomas Teichmann
Musikkansvarlig	Rolf Arild Ergo
OM Høyre assistent	Hans Petter Jahr
OM Venstre assistent	Oddbjørn Røed
UM Høyre assistent	Roar Breivik
UM Venstre assistent	Jan Fredrik Kvern
CM Høyre assistent	Carl Henrik Bache
CM Venstre assistent	Bjørn Jahr

TW-Nytt redaksjonen

ønsker alle brødrene og deres familier en

Riktig god jul!

TW-Nytt

KOMMUNIKASJONSBÆRER FOR
ODD FELLOW LOGE
NR. 22 - THOMAS WILDEY

JULENUMMER – NR. 4 – 2012

LEDER TW-NYTT	4
OVERMESTERS SPALTE	5
SEKRETÆRSHJØRNE	7
PIKEN SOM JULENISSEN IKKE KJENTE	9
"DEN ANNSAMME"	15
VI GRATULERER :	16
VITE LITT MER OM: RUNE JENSEN	19
STOREMBEDSMANNSMØTE	20
ØRNULF OPDAHL.	24
ETISK POST	26
INFORMASJON OM ET NYTT FADDERBARN	28
OKTOBER-FEST 2012 - HYLLEST TIL RENÈ	31
ALTERNATIV JULEMAT	33
INDISK LAMMEGRYTE	35
RUNDE FØDSELSDAGER	36
VELKOMMEN TIL LYSMARKERING	37
BRUKSANVISNING FOR VÅR NETTSIDE	38
MØTEPROGRAM VÅREN 2013	39

I redaksjonen

Redaktør:

Thomas Teichmann

Redaksjonsmedarbeidere:

Arnfin Evjen

Rune Mediaas

Stein A. Holmsen

Layout:

Calle - Carl Henrik Bache

E-Post adresse:

tw-nytt@calle.no

Redaksjonen avsluttet
den 9.12.2012

OBS!

Inserater står for innsenders egne meninger uten at redaksjonen tar stilling til innholdet

Leder TW-Nytt

Kjære brødre

Årets siste TW-Nytt blir noen større enn vanlig. Hurra! Brødrene begynner å sende inn gode og hyggelige og ikke minst informative bedrag. Vi i redaksjonen gleder oss veldig over den voksende interesse å sende oss stoff.

Tusen takk til alle dere bidragsytere.

Tusen takk også til alle brødre i Thomas Wildey for året som gikk. Takk for alle hyggelige stunder vi har hatt i våre møter. Ikke minst privatnemden vår.

Nå er det jul igjen. Atter et år passerte i utrolig hastighet forbi.

Grunnet plassmangel blir redaktørens bidrag redusert til den obligatoriske julehilsen til brødrene.

Redaktøren og redaksjonskomiteen ønsker alle våre brødre en riktig god og fredlig jul og et godt og fremgangsrikt nytt år. Vi ser frem til et nytt logear i 2013

Mvh

Bror redaktør Thomas Teichmann

Overmesters spalte

Kjære brødre!

2012
nærmer
seg snart
en slutt og
det er na-
turlig å
sette opp
status

over hvorledes dette året har vært,
for loge nr. 22 Thomas Wildey.

Vi må også se på fremmøte og medlemsutviklingen for å få et bilde av logen. Fremmøte i dette året har vært vekslende, men har vel ligget på mellom 40 og 45 prosent. Kanskje ikke så helt håpløst, men når under halvparten av medlemmene møter, bør man ikke være fornøyd.

Når jeg fokuserer på dette er det for å se om det er mulig å trekke noen konklusjoner på hvordan brødrene ønsker at våre møter skal være. Vi har hatt møter sammen med andre tirsdagsloger, men med ettermøter hver for oss.

Både Informasjonsmøter og Instruksjon har vært sammen med de andre tirsdagslogene. Dette har vært et ønske fra Distrikts Stor Sire. Vi har vært mange på disse

møtene, inspirerende for de av oss som har stått på stolene, men vi må diskutere om denne formen for felles Informasjonsmøter passer for oss, eller om vi skal ha disse møtene for oss selv.

Dette må vi sammen se på over årsskiftet.

I vår loge er vi heldige som har brødre som er villige til å bidra til at våre ettermøter skal bli så bra som mulig. Jeg sikter her bl. annet til Per Fagerli og Ragnar Nybro, som har gledet oss med musikk på flere møter, noe som vi alle setter stor pris på.

Privatnevnden er også et tema. Selv om vi kunne ønske oss flere medlemmer i nevnden, ser jeg at mange brødre bidrar frivillig, slik at vi får ryddet bordene raskt etter maten. Dette viser at mange brødre er villige til å ta i et tak og stå på for logen vår.

Økonomien i logen er god, slik at vi ved flere anledninger har kunnet subsidiere en del aktiviteter. Vårens møteprogram vil du finne både i denne utgaven av TW Nytt,

og den foreligger også i trykket versjon. De som har vært tilstede på de siste møtene har fått dette utlevert.

Kommende vår skal vi også ha nominasjon og valg av nye embedsmenn, både valgte og utnevnte. Jeg håper at du sier deg villig til å påta deg et embede, dersom nominasjonsnevndens leder spør.

I begynnelsen av mai måned skal vi besøke vår danske vennskapsloge i Fredericia, loge nr. 37 Thomas Wildey. Jeg håper mange vil delta og knytte nye eller pleie gamle vennskap. Vi reiser naturligvis sammen med våre damer. Dette kommer vi tilbake til på nyåret.

2012 har også vært året for Odd Fellow Ordenens engasjement for ny SOS barneby, denne gang i Malawi. Målet er å samle inn kr. 11 mill., slik at det kan bygges en SOS barneby hvor det skal være: 15 SOS-familiehus som vil gi et trygt hjem til 150 barn.

SOS-familieprogram som ved full kapasitet vil hjelpe 2 000 barn og deres familie.

SOS-skole som gir skolegang til barna i familiehusene og i lokalsamfunnet. Barnebyen skal finan-

sieres i sin helhet av Odd Fellow Ordenen.

På lik linje med andre Rebekka og Odd Fellow loger i Norge har vår loge også fått et måltall, kr. 36.000.- i løpet av 2011 og 2012. Det vil si kr. 500.- pr. medlem. Dette har vært en "frivillig" innbetaling for brødrene. Embedskollegiet vedtok at vi ikke skulle purre på de som ikke betalte inn. Vi har heller ikke noen statistikk over hvem som har betalt, og hvem som ikke har betalt.

Ifølge Skattmester har det pr. i dag kommet inn litt over kr. 11.000.-. Beløpet vil bli overført til Storlogens innsamlingskonto over nyttår, men det er selvsagt fremdeles muligheter til å bidra!

Da dette er årets siste utgave av TW-nytt, benytter jeg anledningen til å ønske alle brødrene med familie en god jul og ønsker vel møtt i 2013.

Knut Borgen
OM

Sekretærshjørne

Kjære Brødre.

I skrivende stund er det søndag 2. desember 2012. Første søndagen i advent og det fjerde året jeg har gleden og æren av å fungere som Sekretær i Loge 22 Thomas Wildey.

Vi utgjør
sammen
en Loge

som vi skal være stolte av å tilhøre. Embedskollegiet og Embedsmennene utfører sine oppgaver med god vilje og etter beste evne. Brødrene møter så ofte de kan. Slik skapes et godt og utviklende miljø i tråd med vår Ordens intensjoner. Da skapes den varmen, vennskapet og gleden som er kjennetegnet på en godt fungerende Loge.

Ja, vel. Således være dèt. Men, er alt likevel slik det kan være i vår lille andedam? Kan vi endelig sette oss godt til rette i godstolen og bare nyte det vi har oppnådd – eller er det egentlig slik at Logelivet er en varig prosess mot et fjernt mål langt der fremme som ingen ennå kjenner?

Livet er i seg selv en vandring fra noe som var til noe som kommer. Slik også med de aktiviteter vi fyl-

ler tiden vår med. Vår Orden og vår Loge står foran noen betydelige utfordringer i årene som kommer. En stor del av medlemmene våre begynner nå å bli særs godt voksne. Noen av de yngre Brødrene sliter med tidsklemma og strever med å få hverdagen til å gå i hop. Resultatet er at både totalt medlemstall og fremmøteprosent er synkende i by og land.

Hovedoppgaven fremover blir å snu denne trenden. Vi må stimulere og oppfordre Brødre som sjeldent møter til å besøke Logen oftere. Vi må bli flinkere til å rekruttere nye medlemmer til vår Orden. Heldigvis har vår Nemnd for Styrkelse og Ekspansjon tatt grep for å bedre denne situasjonen. Brødrene har gitt nemnden gode tilbakemeldinger og innspill som de vil arbeide videre med. Men, vi må ikke et øyeblikk tro at de skaper mirakler alene. De trenger all den hjelp og støtte de kan få. Kjære

Bror – det er du og jeg – i vårt vanlige hverdagsliv – som er Ordenens beste ambassadører. Det er der ute at vi kan fortelle om hva et godt Logeliv kan bety for et menneskes utvikling og livsglede. Se deg om i din egen krets. Kanskje er nettopp du snart den stolte fadder en ny Bror?

Det er en travel tid vi nå går inn i. Vi skal alle gjøre større eller mindre forberedelser til Julen og det nye året. Selv blir jeg dessverre kun å finne i våken tilstand på jobben min i januar. Det blir svært lange arbeidsdager og frafall i Logen hele måneden. Men, jeg leser e-post og sms, brev blir skrevet og Focus vedlikeholdt, sånn like før

natten faller på. Jeg vil også prioritere å sende ut Søndagsmailene mine til Brødrene. Tusen takk for ros og alle hyggelige tilbakemeldinger jeg har fått for det jeg skriver til dere. Da er det moro å yte litt ekstra.

Ta godt vare på hverandre i tiden som kommer. Julehøytiden skal ikke bare være kjøpepress, prestisje, mas og alt for mye mat. Det er også en tid for ettertanke, varme og omsorg for familie og venner. Tenk etter – er det noen som kunne trengt en telefon eller et besøk fra akkurat deg nå i vintermørket? Slik at noen flere går inn i julehøytiden med et smil om munnen og fred i sinnet?

Jeg vil avslutte med å ønske Embedsmenn og Brødre en riktig God Jul og et Godt, Nytt År.

Med Broderlig hilsen i
V. K og S.
Simen Levinsky
Sekretær.

Piken som Julenissen ikke kjente

En kald og guffen vinterkveld gikk en fattig dame alene gjennom byens gater. Hun var gravid og skulle snart føde. For hvert skritt hun tok kjente hun at barnet nærmet seg. Til slutt måtte hun sette seg ned bak noen søppelkasser. Litt etterpå kunne du ha hørt det lille barnet trekke pusten og skrike om du hadde vært der.

Men det var du nok ikke, for Maria ble født på selveste julaften. Du satt sikkert inne og ventet spent på at julenissen skulle komme. Mammaen til Maria pakket henne godt inn i skjerfet sitt for at hun ikke skulle fryse. Den fattige damen så på barnet sitt og smilte, så tok hun henne med seg til noen pappesker som hun bodde i for å hvile seg.

Du synes kanskje at julenissen burde gi en presang til lille Maria? Men julenissen hadde aldri hørt om den fattige damen og ingen hadde fortalt ham at et lite barn var på vei. Det var ingen i byen som visste om den fattige damen som skulle ha barn.

Litt senere landet julenissen på byens torg. Han slo opp i den store navneboken sin og gikk fra dør til dør med fine presanger. På sin ferd kom han forbi pappeskene der den fattige damen lå sammen med det nyfødte barnet. Han syntes han hørte barnegråt derfra og slo opp i den store boken sin igjen, men det sto ingenting om at det bodde et barn i pappeskene. Det var vel bare innbilning, tenkte julenissen og dro videre med presangene til de andre barna i byen.

Maria ble ett år og to år og tre år, fremdeles uten at julenissen fikk vite noe om henne. Hun levde sammen med moren sin og moren levde av ting hun fant i byens søppelkasser. De hadde dårlige klær og var både fillete og fattige. Om nettene la de seg i pappeskene, for de hadde fremdeles ikke noe hus å bo i.

Da det ble jul igjen og Maria skulle fylle fire år skjønte hun at noe var galt. Hun satt sammen med mammaen sin i pappeske-huset og så

hvordan julenissen styrte reinsdyret Rudolf ned og landet med sleden sin i gaten like ved. Julenissen tok en stor sekk med presanger og gikk fra hus til hus med gaver til barna, men han kom ikke bort til henne.

Maria snudde seg mot mammaen sin og spurte: "Du mamma, hvorfor får ikke jeg julepresanger sånn som alle de andre barna?" Det visste ikke mammaen. "Kanskje det er fordi vi er så fattige," sa hun og strøk henne trøstende over håret. "Fikk ikke du heller presanger da du var liten?" spurte hun. "Nei," sa mammaen. "Jeg fikk ingen presanger jeg heller."

Dette syntes Maria var urettferdig. Hun kikket bort på julenissens slede som sto like ved og tenkte at hun kanskje skulle gå bort og vente til julenissen kom tilbake. Da skulle hun si til ham: "Her er jeg julenissen, hvorfor får ikke jeg presanger sånn som alle de andre?"

Ja, det ville hun gjøre. Hun løp ut fra pappeskene og hoppet opp i julenissens slede. Mammaen hennes ropte etter henne at hun måtte komme tilbake. Men da kom julenissen ut av et hus og begynte å gå mot sleden sin. Maria ble litt redd da hun så julenissen komme.

Fort dukket hun ned mellom noen store sekker fulle av presanger.

Julenissen hoppet opp i sleden og grep tømmene: "Hoi, hoi, Rudolf," ropte han. Før Maria fikk tenkt seg om la reinsdyret Rudolf på sprang bortover veien. Mellom sekkene med presanger så hun mammaen sin stå ved pappeskene og se fortvilet etter henne. Maria tenkte at hun skulle hoppe ut av sleden, men så fór de opp i luften. Hun tittet forsiktig ned, vinden blåste i håret hennes og hun kunne se små hus med gult lys langt der nede. Over henne blinket stjernene og månen skinte som sølv. Julenissen holdt i tømmene og Rudolf løp alt han kunne.

Maria var litt redd og det er jo ikke så rart, men hun håpet at julenissen var en snill mann. Hun så på ham en stund fra skjulestedet sitt. Det så ut som om han hadde det morsomt for han smilte og lo og sang julesanger hele tiden. Det hvite skjegget så bløtt og koselig ut og øynene hans skinte.

Da krøp hun forsiktig frem og viste seg for ham. Hun var litt redd men også spent. Da julenissen fikk øye på henne midt blant sekkene med julepresanger ble han overrasket. "Neimen, har jeg fått besøk," sa han og smilte. "Også av en liten

prinsesse da gitt, det var hyggelig. Si meg hvem er du?" Maria så sjenerert ned på skoene sine og sa: "Jeg er en pike som du ikke vet om."

Julenissen så forundret på henne: "Vet jeg ikke om deg? Det kan ikke være mulig," sa han. "Se her har jeg lister over alle små piker og gutter i hele verden." Så viste han henne navnebøkene sine. Maria var blitt litt modigere nå. Hun så på ham og sa: "Jo, men det er helt sant julenissen, du vet ikke om meg for du har ikke visst om mammaen min heller og jeg ble født bak noe søppelkasser på julaften for fire år siden." Julenissen ble lei seg: "Sier du det," sa han alvorlig. "Har du aldri fått presanger av meg og ikke mammaen din heller, det var skrekkelig å høre. Nå må du fortelle meg hva du heter."

Maria fortalte julenissen navnet sitt og julenissen så igjennom alle bøkene sine. Han lette og lette men kunne ikke finne henne noe sted. "Da får jeg skrive deg inn i boken min," sa han. Julenissen tok frem pennen sin og skrev henne opp i boken. "Sånn, nå skal jeg sørge for at det blir laget presanger til deg i nisseverkstedet mitt hvert eneste år."

Da skjønte Maria at hun ikke ville få noen presang i år heller, de måtte jo lages først. Hun ble ganske trist og så bort for at ikke julenissen skulle se tårene som trillet nedover kinnene hennes.

Men julenissen er en klok mann og han skjønte hva Maria tenkte på. "Jeg er lei for det," sa julenissen. "Jeg har bare presanger til de som står i bøkene mine." Julenissen la en arm rundt henne og klemte henne inntil seg. "Ikke vær lei deg," sa han. "Jeg har nemlig noe enda finere her i lommen min."

Julenissen tok frem en glasskule og viste den til henne. Glasskulen var full av vann og inni den var det en figur av et koselig rødmalt hus. "Siden du aldri har fått julepresanger og siden det er bursdagen din i dag skal du få denne magiske glasskulen av meg." Maria tok den i hendene og smilte. Den var skinnende blank og når hun ristet på den ble den full av sne som dalte sakte ned på hustaket.

Tusen takk," sa hun og neiet pent. "Den var fin." Julenissen smilte lurt til henne. "Det er ikke en vanlig glasskule. Denne kan du nemlig ris- te på og samtidig ønske deg noe fint." Maria så på glasskulen og tenkte på alle tingene hun ønsket seg, men så sa julenissen: "Du får

bare ett ønske oppfylt så du må tenke deg godt om. Og det må være noe du virkelig trenger."

Nå var de kommet frem til den neste byen julenissen skulle besøke. Han dro i tømmene og styrte Rudolf ned mot byens gater. Maria holdt godt fast på glasskulen mens hun så bakken komme nærmere. Hun så de små husene bli større og større. Rudolf styrte sleden ned forbi kirkespiret og landet foran jernbanestasjonen.

Hun hadde lyst til å bli med julenissen og hjelpe ham med å levere presangene. Hun så opp på ham og sa: "Du, tror du...." Men julenissen skjønnte nok hva hun tenkte på. Han bøyd seg ned mot henne. "Du skjønner, jeg har det travelt og må forte meg rundt til alle barna før julaften er over. Mammaen din er sikkert også bekymret for deg, sett deg på toget du og reis hjem til henne."

Maria klemte julenissen godt og takket for den fine presangen. Så løp hun av sted og satte seg på første toget hjemover. Hun fant en kupé for seg selv og kikket ut av vinduet mens det snedekte landskapet strøk stille og mørkt forbi. Hun tenkte på julenissen, på turen i sleden hans og den fine glassku-

len hun hadde fått. Da hun kom til å tenke på glasskulen tok hun den frem. Nå kunne hun for første gang se på den ordentlig nøye. Hun studerte det lille røde huset med det koselige lille vinduet og den hvite døren. Snøfnuggene lå stille på bakken og på hustaket. Hun kunne bare riste på den så ville sneen virvle omkring.

Da kjente hun trettheten komme. Toget tøffet jevnt og trutt bortover skinnegangen, dunk dunk - dunk dunk - dunk dunk, sa det. Marias øyelokk gled sakte igjen. Hun satt og så på det lille røde huset da hun sovnet, hun så for seg mammaen sin inne i huset. Og så var hun inne i drømmen. Mammaen og Maria bodde i det lille røde huset. Mammaen åpnet det lille vinduet og ristet et teppe mens hun sang og plystret for seg selv. Hun drømte at hun hadde en egen dukkevogn som hun trillet på fortauet utenfor.

I det samme falt glasskulen ut av hånden hennes og traff kupégulvet så hardt at den knuste. Maria våknet brått. Glasskårene lå utover i en dam med vann. Rundt omkring lå snøfnuggene og midt oppi lå det lille røde huset.

Maria ble helt ute av seg da hun så hva som hadde skjedd. Hun hadde

knust selveste julenissens ønskepresang. Forsiktig prøvde hun å sette glasskulen sammen igjen, men den var knust i tusen små biter. Maria lå på knærne over den knuste glasskulen og gråt så tårene dryppet ned på det lille røde husets tak. Hun løftet opp det lille huset og klemte det til kinnet. Men da fikk hun se noe merkelig. Under det lille røde huset lå en nøkkel. Ikke en lekenøkkel, men en ekte husnøkkel. Hun plukket den forsiktig opp. Den kjentes tung og kald i hånden.

Hun visste ikke hva nøkkelen skulle bety så hun fortsatte å sørge over den knuste ønskeglasskulen. Jo nærmere hun kom byen sin og veien sin og pappeskene hun og mammaen bodde i, dess mer sørget hun. Hun tenkte på alle de nyttige tingene hun og mammaen hennes trengte og som hun kunne ha ristet i glasskulen og ønsket seg. Nå var det for sent, glasskulen var knust og de måtte fortsette å leve i pappeskene som før, fryse om nettene og spise det de kunne finne i søppelkassene.

Men da hun kom hjem til pappeske-huset fikk hun se noe rart. Der pappeskene pleide å være var det nå et lite rødt hus. Det var helt likt det lille røde huset i glasskulen,

men dette var et ordentlig hus til å bo i. Utenfor sto moren hennes. Hun ble glad for å se den lille jenta si igjen. Hun klemte henne så det nesten gjorde vondt: "Kjære gode Maria-jenta mi, er alt bra med deg?" Maria tørket bort tårene hun hadde grått over den knuste glasskulen og så fortalte hun mammaen sin om julenissen, om navnebøkene hans og om ønskeglasskulen som hun mistet og knuste på toget.

Mammaen fortalte at hun hadde vært på en tur for å finne mat og da hun kom hjem igjen sto det røde huset der. Hun lurte på hvem som eide det, for ingen hadde flyttet inn enda. Det ergerlige var at under huset lå alle pappeskene og sakene deres, så nå hadde de ingenting, ikke engang en pappeske og det på selveste julaften. Maria så nøye på huset, så sa hun: "Den ligner på det lille røde huset som var inne i glasskulen." Da kom hun til å tenke på nøkkelen hun hadde funnet og halte den fram fra lommen. "Vet du mamma, da jeg løftet opp det lille huset lå denne nøkkelen under - tror du den passer?"

Mammaen tok nøkkelen og kjente på den. Uten et ord gikk hun bort til den hvite døren og satte nøkkelen i låsen. Hun vred forsiktig om

og med et lite muntert klikk gikk låsen opp og døren åpnet seg for dem. Sammen gikk de forsiktig inn og der i vindfanget sto en søt liten dukkevogn med en dukke oppi - akkurat som den hun hadde drømt om.

Da skjønnte Maria hva som hadde skjedd. Det hun drømte på toget ble til virkelighet rett før ønske-glasskulen knuste mot gulvet. Det

var hennes hus! Ønsket hadde gått i oppfyllelse sånn som julenissen hadde lovet.

Slik gikk det til at Maria og moren hennes fikk seg et hus å bo i og hver jul kom Julenissen på besøk med presanger. Da pleide han å gi Maria en ekstra god klem for han glemte aldri hvor koselig de hadde hatt det sammen den gangen hun snek seg opp i sleden hans.

Skrevet av: Martin Nygaard
Copyright © 2012. All Rights Reserved.

se også Habbo versjon på

<http://youtu.be/oUG2G53jwr0>

"Den Annsamme"

Av Jan-Magnus Bruheim fra «Mennesket og tida»

Han har ikkje stund til å stogge
og ikkje tid til å sjå.

Mennesker som han møter
dei ansar han aldri på.

Mangt har han rekkje over.
Det gjeld um å fara fort.
Mykje var det å gjera.
Det auka dess meir han fekk gjort.

Så lid det til endes med dagen.
Han står der, studd over stav
og spør: Kva har livet gjeve
og kvar har det vorte av?

Slik jaga han gjennom livet
utan å få det fatt.
Ei glede sprang etter på vegen
men nådde han aldri fatt.

Bidrag fra Rune Mediaas

Vi gratulerer :

Brødrene Lars Ergo og Henrik Norland til den opphøyde purpur grad i Leir Akershus, Her i kjent positur med redaktøren av TW-Nytt

Og faderne i Leir Akershus

Videre ønsker vi til lykke med 25 års juvelen til Bror Karl-Erik Bastiansen

Her ved takketalen på ettermøte sammen med Overmester Knut Borgen og Storrepresentant Erling Norsjø Gratulerer så meget.

Her et innslag fra logens ettermøteaktiviteter.
God musikk skaper samhold og felles glede.

Vi takker bror Ragnar Nybro for det musikalske initiativet.

Sosialnemnden takker for din støtte ved Logens Sosialaften – tirsdag den 16. oktober 2012.

Kjære brødre. Årets Sosialaften gikk av stabelen 16. oktober i D-lobby. Lokalet ble på forhånd vurdert som en utfordring med tanke på logistikken. Men, gjennomføringen av møtet gikk så fint at det kanskje ikke blir siste gangen vi bruker D-lobby til dette formålet. Med 27 Brødre, 3 gjester og 1 foredragsholder fylte vi akkurat opp rommet. God nok plass til alle, og samtidig nært, varmt og vennlig slik som møter i vår regi skal være.

Sosialnemnden takker varmt til Brødre og gjester som bidro med gaver, god stemning og loddkjøp. Sosialaften er som alle vet vår eneste inntektskilde. Resultatet ble fantastisk flott med netto Kr 20.630. Tusen takk for hjelpen.

Det ble solgt 130 gjennomgangslodd for kr 13.000. Disse loddene gjelder ved alle trekningene og gir stor uttelling. Med andre ord – kjøp mange neste gang også.

Noen skal alltid takkes spesielt etter viktige oppgaver i vår Loge. Fordi de alltid er på plass og alltid gjør en strålende jobb til gagn og glede for oss alle. Privatnemnden gjorde en flott jobb og gjennomførte et hyggelig brodermåltid. Til kaffekosen er det alltid en reservert plass i magen til hjemmebakke kaker fra vår kjære Bror Jan Fredrik Kvern. Og, med god musikk attåt, med Br Per Magne Fagerlid på piano og Br Ragnar Nybro på gitar, så måtte bare stemningen bli god.

Vi fikk også besøk av daglig leder Lise Greli fra MAS – Malmøgaten Aktivitetssenter. Hun fortalte om senterets drift og om hvilken betydning denne virksomheten har for elevene. Godt å vite at vi er med på å bringe et lite lyspunkt inn i hverdagen til mennesker som sliter med psykiske helseproblemer. Logen ble berømmet for det vi gjør for dem. Videre inviterte Lise oss til MAS sitt julemarked – i år med temaet «blå toner»

Det gode resultatet vi oppnådde gir Sosialnemnden mulighet for å fortsette vårt arbeid. På nyåret setter vi oss ned med planlegging, budsjett og gode intensjoner igjen. Trolig kan vi også til sommeren 2013 invitere med oss gjester på fjordtur, eller et tilsvarende arrangement. Vi kommer tilbake med informasjon senere. Vi i Sosialnemnden skal gjøre vårt beste for å tjene vår Loge og vise i praksis hva vi står for ute i samfunnet.

Tusen Takk til dere alle fordi dere gjorde kvelden så vellykket. Takket være deres bidrag kan vi fortsette vårt utadvendte sosiale arbeide til beste for mennesker som trenger oss.

Med Broderlig hilsen i V.K.og S Simen Levinsky Formann Sosialnemnden

Vite litt mer om: Rune Jensen

FADDER: Erling Nordsjø

FØDT: 1971-03-25

HVOR LENGE HAR DU VÆRT MED I THOMAS WILDEY:

Siden nå i september.

HVORFOR BLE DU MEDLEM I LOGEN VÅR?

Det var vel en søken etter noe å være med på, ikke bare sosialt, men også gjerne ved å kunne bidra med noe positivt overfor andre. Jeg deltok på et meget hyggelig informasjonsmøte og fikk en god følelse for å bli med videre.

HVA HAR DU GJORDT/HVA GJØR DU I ARBEIDSLIVET:

Jeg har en lang periode bak meg innen salg – først i butikk senere som selger ute i bedriftsmarkedet mot storkunder. Her solgte jeg nettverksprodukter. Dette hoppet jeg av for ca. 3 år siden og jobber nå i forsikringsbransjen – med skadesaksoppgjør.

HVOR VOKSTE DU OPP:

Jeg ble født i Drammen, men er vokst opp i Oslo, nærmere bestemt på Lindeberg og Furuset.

SPESIELLE INTERESSER ?

Ja helt klart idrett. Jeg har vært aktiv innen thaiboksing, ishockey og innebandy. Etter rundt 30 år, er det ikke til å unngå og merke diverse slitasjer på kroppen og jeg har nå mer eller mindre gitt meg som aktiv.

Dog er jeg fortsatt trener.

I tillegg er jeg svært glad i å reise. Favorittreisemål er helt klart Dubai – hvor også min søster bor. Her har jeg vært en rekke ganger og trives fantastisk. Hit skal jeg for øvrig reise også nå i desember – på en 14 dagers tur. Generelt interessert i historie rundt steder besøker.

Og med dette sier jeg takk til Rune (for øvrig et flott fornavn han har...)

Mvh. Rune

STOREMBEDSMANNSMØTE

26. – 28. NOVEMBER 2012

Det årlige Storembedsmannsmøte fant sted i Den Grønne Sal i Stortingsgaten 28 i ovennevnte periode. Fra Storlogen møtte samtlige valgte og utnevnte embedsmenn, videre var alle distrikter representert med sine DSS. For øvrig var det også invitert en del gjester, så totalt deltok det i overkant av 70 søstre og brødre.

Som vanlig var det et tett men interessant program deltagerne skulle gjennomgå og bearbeide, og mye informasjon ble tatt med tilbake til de respektive distrikter og logger. Møtet åpnet kl.16.00 på fredag 28. oktober, men deltagere som ikke bodde i Østlandsområdet hadde startet langt tidligere på reisen mot Oslo. Den rituelle åpning fant sted kl. 17.00 og det var søstrene som besatte stolene inne i logesalen. Som vanlig holdt Stor Sire en god og manende tale til deltagerne.

Deretter gikk man over til forhandlingene.

Stor Sire opplyste at et av målene med dette møtet var å legge et felles fundament, eller en felles

kunnskapsplattform, for valgte og utnevnte storembedsmenn, samt å bygge et nettverk og god samhandling mellom de samme embedsmenn. Erfaringene skulle så igjen bringes videre til de respektive distrikters logger.

Møtet skulle også ha stor fokus på den pågående landssak – «Sammen for barn i Malawi». Det er som kjent et prosjekt som strekker seg over tre år og hvor samtlige logger i landet deltar. Fokus er å samle inn totalt kr.11 millioner, slik at det kan bygges en SOS barneby i Ngabu sør i Malawi. Det skal bygges 15 familiehus for 150 barn i en integrert barnebymodell. Her får barn omsorg og trygghet til de blir store og klarer seg selv. Biologiske søsken får vokse opp sammen og alle barn får utdanning og yrkesopplæring. Videre skal det bli barnehage for 90 barn, ny grunnskole for 320 elever, opprusting av den lokale skolen og det lokale sykehuset. I tillegg skal det utvikles et familieprogram hvor det arbeides forebyggende for å styrke sårbare familier i lokalsamfunnet. Ved full kapasitet vil programmet hjelpe ca.

2000 barn med blant annet yrkesopplæring.

Generalsekretær Svein Grønnern i SOS-barnebyer ga en orientering om fremdriften i Ngabu. Han takket først for den store innsatsen søstre og brødre hittil har nedlagt i landssaken, som har gjort det mulig å realisere Odd Fellow Ordenens budord om å «oppdra de foreldreløse» og «hjelp de trengende». Den offisielle åpning av den nye barnebyen blir i 2016. Prosjektet er nå inne i fase 2: den store kampanjen for å rekruttere flere SOS-faddere. Hvis vi alle verver en fadder, forandrer vi livet til titusener av barn.

Den 15. desember i år er en viktig dag, da den markerer avslutningen av fase 2. På ettermiddagen vil det være en lysmarkering «Tenn et håp - tenn barnas lys» på en offentlig plass i 88 lokalsamfunn i Norge. I Oslo er det foran Stortinget. Denne markering skal skape oppmerksomhet rundt alle barns behov for et trygt hjem. Om kvelden har SOS-barnebyer Artistgalla på TV 2, hvor blant annet den nyskrevne barnebysangen «Håpet og Flammen» vil bli fremført. Programmet vil for øvrig vise SOS-barnebyers arbeid for barn verden over.

Fase 3 i samarbeidsprosjektet er en nasjonal innsamlingsaksjon 13.-20. april 2013, hvor inntektene går til fullfinansiering av barnebyen i Ngabu.

Lørdag 29. oktober startet med at Stor Sire leste et dikt av Phil Bosman, «God dag kjære medmennesker» hvis innhold er helt i tråd med Ordenens ånd.

Deretter orienterte han om Odd Fellow Ordenens Kvalitetshåndbok som i fremtiden vil være vår styringsdokumentasjon. Den vil basere seg på våre ritualer, lover, forskrifter, nummererte sirkulærer, instruksjoner, etiketter, veiledninger, arbeidsreglement, statutter og mønstervedtekter. Det er Storlogenens mål at alt materialet skal være klart til Storlogemøtet i 2014. For øvrig opplyste han at det nå er laget et hefte som forklarer hvordan en logesal skal se ut. Hftet ble utdelt til deltagerne og undertegnede kan bekrefte at det er av høy kvalitet og interessant lesing.

Når det gjelder medlemsutviklingen er den totalt sett negativ for 2011. Den samme tendensen finner man både i Sverige og Danmark. Det er for få innvielser og dette må Ordenen ha full fokus på i fremtiden. Vi trenger ca. 1000

innvielser pr. år for å opprettholde dagens medlemsnivå. Avgang må vi regne med, men vi må søke å minimere denne mest mulig. Det er stor sannsynlighet for at det må aksepteres et frafall på ca. 500 pr. år. Hvert medlem som melder seg ut av Ordenen mottar et brev fra Den Norske Storloge, med et skje-ma som inneholder diverse spørsmål om årsaken til utmeldelsen. I år har man mottatt 166 svar, og de blir seriøst behandlet av Storlogen. Konklusjonen vil deretter bli oversendt DSS for videre bearbeiding.

Etter en velsmakende lunsj innledet Spes. Dep. Stor Sire Randulf Meyer med en orientering om Kunnskapsnevndens arbeid med inntaksprosedyrer, som er en del av arbeidet med å få nye medlemmer. Han påpekte at det er de som fremdeles ikke er medlemmer som skal bære vår orden videre. Derfor må vi behandle våre potensielle søstre og brødre på en ordentlig måte. Vi må være våkne for fornyelser samtidig som vi må gå i oss selv med spørsmål om det er behov for selvransakelse. Her er konklusjon at det trenger vi alle å gjøre en gang i blant – både som individ og organisasjon.

I tråd med ovennevnte momenter hadde Meyer nedsatt en arbeids-

gruppe som skulle se på inntaksprosedyrene, med spesiell fokus på følgende temaer: Venneaften – Undersøkelsesnevndens arbeid – Forpliktelseserklæringen – Veiledning for faddere. Det var deretter utarbeidet utkast til kurshefter for hvert av temaene og han hadde nå et ønske om at deltagerne skulle behandle disse i gruppearbeider. Det ble bedt om at gruppene spesielt la vekt på: Hva er bra? - Hva kan endres, eventuelt gjøres bedre? – Generelle innspill fra gruppene.

Konklusjonene på gruppearbeidet ble fremført senere på dagen, og vil deretter bli bearbeidet videre av arbeidsgruppen samt Storlogen. De forskjellige kursheftene vil i sin endelige form bli distribuert til den enkelte loge for fremtidig bruk i rekrutteringsarbeidet, og det var et håp om at de ble klare til installasjonene i 2013..

Deretter ble det gitt en generell orientering om Norsk Odd Fellow Akademi som ble stiftet 18. juni 2011. Akademiet skal gjennom forskning og studier tilveiebringe og formidle kunnskap og forståelse for vår Ordens opprinnelse, verdigrunnlag og historiske tradisjoner, som et praktisk grunnlag for en fortsatt bærekraftig og tidsmessig

utvikling av Odd Fellow Ordenen i Norge.

Det arbeides nå med å finne den endelige form på akademiet og det er viktig at man holder seg innenfor våre budord men samtidig arbeider mot framtiden. Ordenen må være livskraftig og gi viktige impulser i vårt liv. Akademiet har pr. i dag 4 institutter, som er følgende: Institutt for Rituell og Ordenshistorisk forskning hvor Stor Arkivar og Stor Marsjallene er medlemmer, Institutt for Etisk forskning hvor Ordenens Stor Kapellaner er medlemmer, Institutt for Fremtidsforskning samt Institutt for Ledelse.

Det ble for øvrig opplyst at man også arbeider med diverse prosjekter og symposier samt en bruksårbok som i år har som tema «vennskap». Alt dette er materiale som logene etter hvert vil få glede av og kan benytte i utviklingen av logen og den enkelte søster og bror. Neste symposium vil bli avholdt i Bergen høsten 2013 og handle om ledelse.

Lørdagen ble avsluttet med en middag for alle deltagerne, hvor det ble holdt en takketale av Stor Sire, en Ordenstale av Stor Vakt,

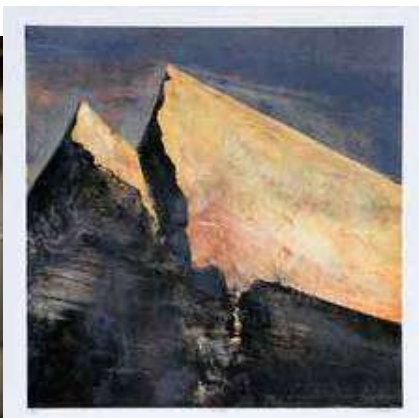
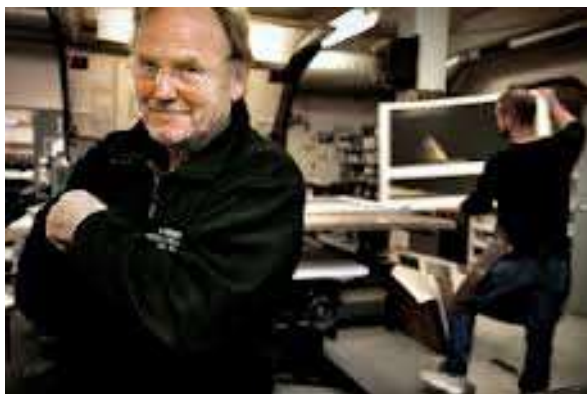
diverse sang og underholdning samt takk for maten tale.

Søndag startet med diverse informasjon, hvorefter brødrene fikk demonstrert inn- og utmarsj til leirområdet samt rekkefølgen og rigging av leiren. Søstrene fikk vist en ny versjon av 3. graden. Deretter var det separate instruksjoner og opplæring innen diverse Ordensmessige områder.

Storembedsmannsmøtet ble avsluttet ritualmessig i A-logesal og nå var det brødrene som fungerte på de respektive stoler. I sin tale påpekte Stor Sire hvor viktig det er at vi stiller krav til kvalitet i alle ledd i Ordenen, både til embedsmenn og medlemmer. Det er viktig å rekruttere de "rette" personer, slik at Ordenens renommè og utvikling opprettholdes. Det er dagens nye medlemmer som skal bli morgendagens embedsmenn.

Jeg håper at brødrene har hatt glede av å lese min omtale av Storembedsmannsmøtet. Jeg vil imidlertid presisere at dette ikke er noe offisielt referat, men kun basert på mine egne vurderinger av hva som kan være interressant å ta inn i TW-nytt.

AE

Ørnulf Opdahl.

Ørnulf Opdahl er født 5. januar 1944 i Ålesund, nå bosatt på Godøy i Giske Kommune like utenfor Ålesund.

Han er utdannet ved Statens Håndverks- og Kunstindustriskole i Oslo og ved Statens Kunstakademi i Oslo. Han arbeider som maler og grafiker.

Som grafiker arbeider Ørnulf Opdahl hovedsakelig med litografi og monotypi.

Naturen er sentral i Opdahls sine verk, der han arbeider for å fange en stemning i landskapet, en landskapsånd. Hans motiver grenser opp til et abstrakt formspråk, der naturelementer som vær og vind fremstilles i like stor grad som de storslåtte fjellene eller det røffe kystlandskapet.

Det er mye uvær, mørke skyer i Opdahls bilder, men så kommer et lite solglimt i bildet og det hele blir uvirkelig vakkert.

Jeg hadde en kunde (en forening) som skulle overrekke en gave til Kjell Inge Røkke og tenkte at et maleri av Opdahl måtte passe. Jeg tok en telefon til Ørnulf Opdahl på Godøy og spurte. Og jo, han hadde et bilde til 50 000 kr. som var tilgjengelig. Dette skulle han sende ned til meg.

Det var noe av det flotteste jeg har sett, her var det lysglimtet sentralt plassert og gjorde det ellers mørke bildet fascinerende vakkert, du ble ikke lei av å se på det. Håper at Røkke har like stor sans for den flotte gaven.

Neste gang denne kunden var ute etter et maleri var det til et større firma og de kunne strekke seg til 80 000 kr. og gjerne Ørnulf Opdahl.

Ny telefon til Godøy, denne gang var han på reise og hadde ikke noe maleri til salgs, grunnet utstillinger. Jamen jeg hadde 2 måneder på meg, kanskje han kunne lage et . Nei dessverre han hadde ikke anledning til det. OK, vi fant en annen løsning med en annen kunstner og både han og kunden ble svært fornøyd. Det er ikke mange kunstnere som sier nei takk til 80 000 kr. Ørnulf Opdahl brukte alltid vårt grafiske verksted og var en meget omgjengelig kar, han fleipet og diskuterte med gutta på verkstedet og hadde også utstillinger hos oss.

Det sies at Dronning Sonja gråt av bevegelse da hun pakket opp en bryllupsgave og så at det var et maleri av Ørnulf Opdahl. At hun var en beundrer av hans arbeid er sikkert, hun har selv prøvet seg som grafiker med han som læremester.

Dronningen kom til vårt verksted tok på seg malerhabitt og arbeidet, - hørte på anbefalinger og lo og oppførte seg som en helt vanlig kunstner. Og på hennes arbeider, som ikke var til salgs, kunne man ane inspirasjon fra Ørnulf Opdahl.

Hjemme hos meg henger det tre litografier og et monotopi av Ørnulf Opdahl, det sier en del om hva jeg synes om denne kunstneren.

Kongefamilien på besøk, Kong Harald i prat med Ørnulf Opdahl.

Arvid Soelberg.

ETISK POST

FORPLIKTENDE VENNSKAP

Vennskap er ikke noe håndgripelig, ikke noe vi kan se i form eller farge. Vennskap har med følelser å gjøre, følelser som oppstår når ytre handlinger påvirker vårt indre sjels- og tankeliv. Vi har alle merket at når det hender oss noe riktig gledelig har vi vanskelig for å holde følelsene for oss selv. Vi må faktisk dele opplevelsen med andre for å kunne nyte gleden fullt ut. Det er sant det gamle ordet om at "delt glede, er dobbel glede". Eksempler på dette ser vi på idretts- og fotballbaner hvor både utøvere og tilskuere får satt følelsene i sving når noe gledelig inntreffer. Vi uttrykker vår glede gjennom omfavnelser, tilrop og heiarop, og ikke minst når vi føler behov for å snakke med hverandre om det som har hendt.

Men hva skjer når ytre handlinger, sorg og lidelser går oss i mot? Deler vi dette med andre? Nei, da har vi lett for å knyte oss. Vi går inn i oss selv og prøver å stenge verden mer eller mindre ute. Vi pakker sorgen inn, forsøker å gjemme den i vårt indre, men oppdager at sorgen ikke kan lagres bort for å glemmes. Tvert i mot, den må bearbeides, den må frigjøres, den må ut, ellers vil de innestengte følelser kunne føre til ulykke.

Denne prosessen klarer vi ikke alene. Til den trenger vi hjelp, -om så bare en hånd å holde i, - en å være nær, - en som kan lytte. I sorg og fortvilelse har vi følelsen av avmakt, - av å stå alene, - av å stå utenfor, og fra vårt indre kommer spørsmålet igjen og igjen: Har jeg da ikke venner? -Hvor er de? - Har vi glemt hva vår eldste sa til oss den gang vi trådte inn i Ordenen: "Hold deg ikke borte fra dem som gråter, men sørg med den sørgende. Oppsett ikke med å besøke en syk eller ensom, ti for sådanne ting skal du elskes" Men så, midt i all din fortvilelse og ensomhet, kommer en tanke som sier: Hvordan kan *du* bebreide dine venner? – Med hvilken rett krever *du* at de skal komme til deg? - Når var *du selv* en venn for andre? - Lenge siden, sier du, kanskje ikke i det hele tatt? Langsamt begynner sannheten å gå opp for deg: "Du har ganske enkelt ingen rett til å forvente et vennskap du ikke selv yter andre!" Vennskap er ikke noe du krever. Vennskap er noe du gir. - Derfor er vennskapet forpliktende, - og det begynner med deg selv. Vil du være en god venn, må du være oppriktig. Vi kan være både elskverdige og hjelpsomme,- og vi kan også være omtensomme når det gjelder andres ve og

vel , - om vi har tid til det! Men den lett overfladiske oppførselen har ikke noe med et oppriktig. dypt og ekte vennskap å gjøre.

Vil du være en sann venn for andre må du være glad i dem.- Du må vise din interesse for dem. - Du må prøve å sette deg inn i hva *de* tenker, hva *de* føler og hva *de* plages av. - Du må forsøke å forstå dem, *deres* angst, *deres* håp og *deres* lengsler. Vil du være en god venn for andre, må du være et menneske man kan stole på i alle situasjoner.

Du må ærlig forsvare din venns rett og verne om hans gode navn og rykte. Vil du være en god venn for andre må du stille opp for dem. Den største hindring for å utøve vennskap er vel makelighet. Vi har så mange gode forsetter, men vi er også flinke til å glemme dem, eller unnlate å omsette dem i handling. Å bli en god venn har alltid blitt sett på som noe verdifullt å arbeide mot. Vennskap er et av våre mål på hva vi mener med å være et godt menneske. Å utøve vennskap er på sett og vis en demonstrasjon av indre styrke og moralsk holdning. Å utøve vennskap - ja, det er å være en sann Odd Fellow. - Det forpliktende vennskap forutsetter at vi gransker oss selv, at vi er åpne og at vi gir vårt vennskap uavkortet. Det er berikende, ikke minst for oss selv. Måtte hver og en av oss ha den indre styrke og den moralske holdning til å omsette det forpliktende vennskap i handling.

Tilbake til de ord vår eldste rettet til oss om ikke å holde seg borte fra dem som gråter, og ikke oppsette med å besøke en syk. - Alt for ofte er vi unnnvike og sier at den lidende kjenner vi ikke så godt, så andre bør vel ta den oppgaven.

Husk den eldstes ord og *spør deg selv*: Begrenset han dette til bare å gjelde en omgangsvenn? - Eller en nær logebror? - Nei, på ingen måte! Ordene gjelder enhver, de gjelder kort og godt din neste!

Når han sier at du ikke skal holde deg borte fra, -ja, så betyr det med andre ord at *du skal ta kontakt*, at du skal stå din neste bi. Når som helst det måtte komme i dine tanker at du bør se til en ensom, en syk eller en sørgende, så er det helt sikkert din egen samvittighet som minner deg om vårt budord. Følg trygt din samvittighets røst og vis deg som en ekte og god venn! En ukjent dikter skrev en gang et lite dikt som forklarer det hele:

os

"Jeg søkte min sjel, men min sjel var ikke å se. Jeg søkte min Gud, men min Gud var for langt borte. Jeg søkte min bror, - da fant jeg dem alle tre!"

Informasjon om et nytt fadderbarn

Siden januar i 2005 har vi i fellesskap vært faddere for et barn i SOS Barnebyen i San Vicente i El Salvador. Først som faddere for Josè Rutilio Rivera Montana. I 2011 fikk vi beskjed om at moren hans igjen kunne ta seg av gutten sin utenfor Barnebyen. Vi ble kontaktet av SOS Barnebyer med spørsmål om å fortsette fadderskapet med et annet barn. Det takket vi selvsagt ja til. Vi ble da tildelt fadderskapet for en pike som heter Siphesihl Gama. Dette fadderskapet hadde vi frem til oktober 2012. Siphesil bor i en SOS Landsby i Afrika.

Siden vår Loge har et spesielt sterkt forhold til SOS Barnebyen i San Vicente i El Salvador så tok vi kontakt med SOS Barnebyers kontor i Norge for å anmode om overføring av fadderskapet tilbake til San Vicente. Det viste seg at det var gjort en feil ved fordelingskontoret i Sveits, hvor de ikke hadde koblet Loge 22 Thomas Wildey`s fadderskap til Barnebyen «vår» i San Vicente. I slutten av oktober 2012 fikk vi melding om at vi igjen er etablert som faddere i San Vicente – El Salvador.

***Vårt nye fadderbarn heter Jesus Adrian Cubias Lòpez.
Han er født 23. juni 2008.***

Foto: SOS Barnebyen i San Vicente – El Salvador.

Her er litt informasjon om fadderbarnet vårt som vi har fått fra SOS Barnebyer:

«Jesus er en blid, livlig og leken gutt som bor i barnebyen sammen med sin tre biologiske søsken, Aida, Ana og Ezequiel. Barna kom til barnebyen i slutten av 2011 og ser i dag ut til å ha funnet seg fint til rette i de nye omgivelsene. Jesus går i barnehagen til daglig. Her liker han seg godt, og med sitt sosiale vesen har han ingen problemer med å finne venner og lekekameraer. Barnebymoren forteller at Jesus ikke er typen til å snakke mye. Han manglet mye språk da han kom til barnebyen, og har ennå mye å lære før han er på nivå med jevnaldrende barn. Jesus utvikler seg imidlertid raskt og er ivrig etter å lære nye ting. Han elsker SOS-morens mat og storkoser seg når familien er samlet til måltidene.

Jesus foreldre var ikke i stand til å forsørge sitt barn. Vi ber om forståelse for at vi ikke kan oppgi nærmere opplysninger om guttens familiebakgrunn. Dette er av hensyn til datavernlovgivningen samt barnets og de pårørendes rett til personvern. I SOS-barnebyen har han fått et nytt hjem, hvor han kan vokse opp under trygge og stabile forhold, skaffe seg en grunnleggende skolegang og siden ta en videre utdanning»

Barnebyen består av små familiehus, administrasjonsbygg, hus med oppholdsrom, helsesenter, daghjem, sossalsenter og verksteder/skolelokaler. Barnebyen har plass til 108 fastboende barn. Barna får et trygt hjem, stabil voksenkontakt, venner og mulighet for lek og utvikling i trygge omgivelser. Senteret gir dem en utdanning og derved en fremtid som de kan leve av. Det drives også en utstrakt opplæring rettet mot lokalbefolkningen i San Vicente.

Vår hovedoppgave som faddere består i å sikre et økonomisk bidrag. Det koster for tiden kr 3.000 pr år å være fadder for ett barn i SOS Barnebyer. I tillegg kan vi gi pengebeløp direkte til huset Jesus bor i. Da kommer det alle barna til gode, og en uønsket favorisering av enkeltbarn unngås. Mindre gaver kan dog gå direkte til barnet. Sosialnemnden finansier denne kostnaden direkte over sitt budsjett.

Sosialnemnden er sikker på at kommende Overmestre, Embedskollegier og

deres Sosialnemnder her har en viktig oppgave å forvalte i årene som kommer og er sitt ansvar bevist. Vi er faddere. Og, som Odd Fellows vet vi hva fadderskap betyr. Vi har fått et nytt, felles fadderbarn som vi sammen skal føle ansvar for.

Med vennlig hilsen i V, K og S
Simen Levinsky
Formann Sosialnemnden.

SOS CHILDRENS'S VILLAGES IN EL SALVADOR

OKTOBER-FEST 2012 - HYLLEST TIL RENÈ

For en stemning. Vi er invitert til tysk oktoberfest i loge-lokalene. Kokk Renè er vert.

En liten flaskehals ved betalingen i garderoben, på vei inn, var høyst midlertidig. Lokalene var pyntet og vi som har arrangert sammenstimlinger før, vet at det er ikke gjort på 1-2-3. Her var girlandere, vimpler, duker, servietter, øl-brikker, postere med barm-fagre jenter, og alt gikk i den samme stilen som våre adgangstegn, button, blå og hvit-rutet. Det var gjennomført til minst detalj. Renès hjelpere var søte og mange. Selv ekstra-kokk stilte han med. Det hele ble krydret med skikkelig tysk ompamusikk i maskin.

Ingen var i tvil om Renès kvalifika-

sjoner som kokk, og han skuffet aldeles ikke. Maten var høyst ny og spennende for de fleste av oss, og for noen mengder. Eisbein er et solid stykke ved kne/albue på gris og hver enkelt av dem kunne fø en mindre landsby i Afrika, tror jeg. Selv Bjørn ble mett. I tillegg kunne man få noen solide bratwurst, alt med rikelig med sennep. Til des-

sert kunne man velge mellom en original og sjenerøst pyntet kake utformet som et lekkert hjerte eller en deilig litt skarp oste-skive med rundstykke. Drikken var selvfølgelig øl og snaps i flere varianter, men det var mulig å få vin også. Det var virkelig en imponerende oppdekning.

Da vi hadde stappet i oss alt hva hjertet begjærer, dukket det opp tre musikere. De høynet stemningen ytterligere med solid energi, gitar, trekkspill, fele og stemmer.

Selv om ikke alle ville klart å gå på line, var det til tider trangt på dansegulvet. De stilte til og med med ekstranummer – veldig moro.

Invitasjonen gikk ut til alle logene som Stortingsgaten huser. Fra Thomas Wildey stilte kun fire brødre. Dere andre kan bare angre. Det var Ragnar Nybro, Roar Breivik, Bjørn Jahr og Steinar Lyngroth. Med venner og bekjente ble vi til sammen 12 personer. Ryktet sier at Renè hadde gitt ut 200 adgangs-buttons, men bare ca. halvparten kom. Det la overhodet ikke noen demper på stemningen.

Renè og Magnus stod for den gode maten

Vi fikk noen signaler om at Renè også neste år vil gjenta stuntet med oktoberfest. Hvis så skjer bør flere brødre (med slekt og venner) ikke la sjansen gå fra dere.

Hilsen
Live Christoffersen

Alternativ julemat

46% av befolkningen kunne overhodet ikke tenke seg å gi avkall på de tradisjonelle julerettene. Er du blant de som synes det er helt greit å la ribba, pinnekjøttet eller juletorsken få hvile et år, finner du noen alternativer her.

Engelsk roastbeef

Roastbeef er like engelsk som fårikålen er norsk. Den spises hele året, men spesielt mye i jula. Tradisjonelt sett skal tilbehøret bestå av tre sorter grønnsaker. En av sortene, skal stekes i stekeovnen sammen med råskrelte potetbåter og roastbeefen.

Annet tradisjonelt tilbehør er Yorkshirepudding. Puddingen er laget av en røre som minner om vannbakkels og stekes i spesielle former. Puddingen kan lages i små porsjonsskåler slik at den spises som brød til. Eller i store porsjonsformer hvor man ved servering legger kjøttskiver oppi sammen med grønnsaker og saus.

Chateaubriand

Chateaubriand er biffer som skjæres ut fra midtstykket på indrefiletten. Denne delen av fileten kalles "hjertet" eller "kjernen". Chateaubriand brukes til litt "finere" biffer, noe som vi gjerne kan unne oss i jula. Biffene er møre og saftige, men krever rett tilberedning.

En god regel er å ta frem kjøttet i god tid, slik at det blir romtemperert. Da er det lettere å få et saftig og godt resultat. Gjør gjerne tilbehøret ferdig på forhånd, det tar som regel lengre tid enn å steke biffene. Chateaubriand serveres gjerne med en frisk grønn salat, rødvinsaus og hjemmelaget potet-chips.

Reinsdyr

Reinsdyrkjøtt er blant vår tids mest eksotiske kjøttslag. Dette er ren og naturlig luksus fra norske fjellvidder. Reinsdyrkjøtt kan sees på som noe av det

mest eksklusive og spennende kjøttet Norge kan by på. Reinsdyrkjøtt har en unik og mild viltsmak. Årsaken til den gode smaken er helt naturlig, nemlig den ville naturen med milelange beitemarker fylt av mange typer lav, urter og lyng.

Kanskje du ønsker å gi deg i kast med den edleste biten av dem alle - reinsdyrfileten? Dette er virkelig snadderemat, og selv om det virker imponerende på dine gjester, er dette ganske enkelt.

Elg

Elgkjøtt har en avrundet viltsmak som gjør det til manges favoritt. Kjøttet er lett å kombinere med andre råvarer. Bruk gjerne krydder og råvarer fra elgens rike for å fremheve den gode smaken. Det kan være tyttebær, einerbær, blåbær og bringebær eller sopp.

Kalv

Det hviler noe sofistikert over kalvekjøtt. Dette lette, lyse kjøttet er det mreste du kan skjemme bort deg selv og dine gjester med. I Norge er kalvekjøtt en eksklusiv råvare. Skal du kjøpe kalvekjøtt bør du gå i butikker du vet har gode ferskvaredisker. Blant matentusiaster er kalvekjøtt et absolutt høydepunkt på menyen.

Kylling

Kylling er lyst og delikat kjøtt som er svært anvendelig. Stek en hel kylling til festmiddagen eller server kyllingfilet med godt tilbehør. Her er alle muligheter åpne!

Kalkun

Kalkun er mer enn bare den store festfuglen til nyttårsaften. Helstekt kalkunfilet er enkelt å steke og lett å finne godt tilbehør til fordi det passer like godt sammen med frukt som med grønnsaker. Skjærer du kalkunfilet i skiver har du gode emner til kalkunbiff, mens ternet kalkunfilet er supert i en sauté eller gryte.

Så nå er det bare å velge. Her passer det både hvitvin, rødvin eller øl og dram til

Velbekomme red. Thomas

Indisk lammegryte

Porsjoner 2

Ingredienser

- **400 g** benfritt lammekjøtt fra stek eller bog
- **1 stk** løk
- **2 ss** olivenolje til steking
- **2 ss** indisk, rød karripasta
- **1 boks** hakkede, hermetiske tomater
- **1 ts** sukker
- **2 ss** kokosmasse

Slik gjør du:

- Del lammekjøttet i terninger (ca. 3 x 3 cm), hakk løken og legg dette i en varm stekepanne med olje. Tilsett karripastaen når kjøttet og løken er blitt gyllen.
- Tilsett hermetiske tomater og la alt småkoke i 10-15 minutter.
- Rør inn sukker og kokosmasse. Klipp gjerne litt frisk koriander over.

Server sammen med ris og en salat. Frisk koriander passer perfekt til denne retten, for deg som vil gjøre det lille ekstra.

Tips: Karripasta fåes kjøpt i ulike varianter og er en blanding av forskjellige krydder og olje. I India er det vanlig at hver husstand lager sin egen karripasta.

Her går det an å drikke et godt øl- gjerne juleøl, pga dens sødme eller en halv tør hvitvin. Sødmen tar noe av den sterke kryddersmaken.

Velbekomme red. Thomas

Runde fødselsdager

Høsten 2012:

65 år:
Breivik, Roar Julius 04.12.1947

55 år:
Larsen, Jørn Rød 11.12.1957

2013:

70 år:
Evjen, Arnfin 04.03.1943
Bastiansen, Karl-Erik 01.07.1943
Myhre, Jan Arvid 23.07.1943
Kvern, Jan-Fredrik 22.08.1943
Rød, Oddbjørn 25.10.1943

65 år:
Bjerkland, Kjell Arne 09.02.1948
Otten, Sven Erik 09.03.1948
Aune, Arne Johannes 04.07.1948

60 år:
Andersen, Svein 26.03.1953
Jahr, Bjørn 16.05.1953
Ergo, Rolf Arild 16.10.1953

55 år:
Johansen, Lars Bertil 16.09.1958

50 år:
Sørum, Bård Steinar 21.11.1963

Velkommen til Lysmarkering 15. desember kl. 17.00

Bli med på en hjertevarm og fin markering midt i adventstida. Vi inviterer til Lysmarkering på Eidsvolls plass i Oslo sentrum lørdag 15. desember kl. 17.00.

Odd Fellow Ordenen har gått sammen med SOS-barnebyer om prosjektet *Sammen for barn i Malawi*, hvor vi skal bidra til at det bygges en ny SOS-barneby i Malawi. Denne lørdagsettermiddagen ønsker vi å rette blikket og tankene mot barns behov for et trygt hjem, vet å samle kommunens innbyggere for å tenne lys på Eidsvolls plass foran Stortinget i Oslo sentrum.

Vi håper dere har anledning til å ta en pause fra julestria, og oppfordrer alle til å ta med lys eller fakler. Sammen vil vi tenne lys som symbol på at alle barn i verden trenger en trygg familie å vokse opp i med et håp om en bedre fremtid.

Her er programmet for Lysmarkeringen:

- 17.00: Velkommen v/ ordfører Fabian Stang og barn på scenen
- 17.05: Lystenning og tekster/ diktopplesning av barn
- 17.10: Barnekor og publikum synger «Nå tennes tusen julelys».
- 17.15: Appell for håp og lys v/ Morten Buan, leder av Odd Fellow
- 17.20: Barnekor og publikum synger «Håpet og flammen».
- 17.30: Avslutning

Konferansier: Svein Grønnern, Generalsekretær for SOS-barnebyer

I forbindelse med lysmarkeringen blir det utdeling av gløgg og pepperkaker.

Vel møtt!

Arrangør: Odd Fellow Ordenen, Oslo, og Frivillige for SOS-barnebyer

Bruksanvisning for vår nettside

Vi har en flott internettside som vår logebror Erling Nordsjø står bak og han er vår Ordens nettredaktør for www.oddfellow.no På denne internettsiden finner vi mye nyttig informasjon om Odd Fellow Ordenen, hvordan den er organisert, link til alle loger, epost-adresser, tlf.nr m.m.

Her følger en liten bruksanvisning for vår nettside.

1. Skriv: www.oddfellow.no i nettleserens adressefelt
2. Klikk deretter på "Loger / Leir"
3. Klikk på "Thomas Wildey 22"
4. Nå har du kommet til vår loges hjemmeside. Her vil du alltid finne et oppdatert møteprogram, logens ledelse med epost-adresser og tlf.nr. TW-Nytt, interne meddelser pluss mye mer...
5. I feltet til høyre; Storlogens ID-nummer, taster du inn ditt medlemsnummer som du bl.a. finner på baksiden av De tre kjedeled.
6. I feltet Passord; taster du inn ditt fødselsnummer. Eksempel 17051905 og trykk deretter Enter / Logg inn
7. Du har nå tilgang til vår loges Matrikkel som du finner på venstre side
8. Surf rundt på nettsiden – du vil finne mye nyttig informasjon samt at du nå har tilgang til nettbutikken til Odd Fellow Utstyr og Adm.hjelp der du bl.a. finner Nummererte Sirkulære og Matrikkelen for alle medlemmene i Norge.

Lykke til
OM

Møteprogram VÅREN 2013

for

Loge nr. 22 Thomas Wildey

TIRSDAG:

15.01.2013 19:00 D ○	Arbm.	Arbm
22.01.2013 19:00 A – +		
29.01.2013 19:00 B ≡		Regnskap XXX
12.02.2013 19:00 C ○	Arbm.	Foredrag
19.02.2013 19:00 D ○	Arbm.	
26.02.2013 19:00 A ○		Felles Informasjonsmøte
12.03.2013 19:30 B ○ +		Besøke □79 Roald Amundsen - Galla NB kl.19:30
19.03.2013 19:00 C ○	Arbm.	
02.04.2013 19:00 A –		Besøke □32 Viken
16.04.2013 19:00 A ○ +		Galla
23.04.2013 19:00 B ○	Arbm.	Foredrag
30.04.2013 19:00 C ○		1.g.nom
07.05.2013 19:00 D ○	Arbm.	
14.05.2013 19:00 A = +	Arbm.	
21.05.2013 19:00 B ○		2.g.nom og valg
28.05.2013		Sommermøte m/ledsager

ALLTID VELKLEDD!

Vi tilbyr **-20%** på
livkjole og losjevest.

-10% på mørk dress, smoking, lakksko,
livkjole skjorte og frakk.

NORDSETH

Bogstadvn. 37 Tlf. 22 56 62 09
Prinsensgt. 21 Tlf. 22 33 23 70

www.nordseth.as | post@nordseth.as

Thomas Wildey
Ordenens første organisator og leder
1782 – 1861

“What Can I Do For You”